

Pri deljenju šolskih daril.

Pervi pevci.

1. Po stermi pridnostni stezici
Veselje, blagoslov cvet
Svitli prelepo se v modrici,
In v serce nam veselje gre.

Dečki.

3. Služiti prav ljudem, Bogu
To sreča polna je sladd.

Drugi pevci.

2. Marljivo homo se učili,
To enkrat bo nam srečni čas,
Od čednosti ne odstopili,
Da sreča bo spremljala nas.

Deklice.

4. Kdor mirno, čisto veest imá,
Nebesa tukaj že pozná.

V s i.

5. Marljivo homo se učili,
To enkrat bo nam srečni čas,
Od čednosti ne odstopili,
Da sreča bo spremljala nas.

A. P.

Glasi slovenski,

od katerih je že „Tovars“ v 13. l. govoril, so delo mladega, nadopolnega učitelja g. Fr. Gerbie-a v Ternovem. „Novice“ so že v 28. l. te napeve očitno pohvalile. Tudi „Tovars“ jih prav živo priporoča vsem slovenskim pevcem in domoljubom. Glasna slava, ki si jo bodo ti napevi kmali sami peli, nam bo naj gotovše znamenje, da so dobro sestavljeni. Naj krasnejši med samospevi je: „Svojemu čolnicu“ in med četerospevi: „Vojakom v slovo“. — Lepo je, da se zbujajo skladatelji slovenski, in prav hvalno je prizadetje mladih učiteljev na zelo zanemarjenem polju glasbenem. Dragi bratje slovenski! čversto in veselo naj se razlega glas slovenskih milih pesem po hribih in dolinah drage domovine naše, da se bo bolj in bolj spolnovalo:

Slovene je rad vesel.

Zakaj bi tud ne pel?

Saj mu pesmice iz serca gredo!

Poprava nekterih tiskarskih pomot v „Glasih slovenskih.“

Pri tiskanju mojih napevov „Glasi slovenski“ se je bilo vrnilo nekoliko pomot. Popravlil sem bil sicer vse, toda vrezovavec je prezerl nektore poprave in tako je zaostalo še nekoliko pomot v pesmih. Kar je v besedi pri tiskanju še kaj napčnega zaostalo, (tu pa tam kaka ločnica,) si bo bravec lahko sam popravlil. V napevu „Svojemu čolnicu“ pa prosim naj se sledeče pomote popravijo: V drugi verstvi, v prvem taktu napeva glaska *d* s piko ne sme biti vezana z veznikom (*◌*) z drugo glasko osminko *d*, ampak peti se mora na prvi glas *d*

zlog „Ti=“, na drugo osminko d in c pa zlog „=ho“. Ravno to velja tudi za tretji takt, v katerem ne sme biti četertinka e s piko, vezana z naslednjo osminko e . Ta pomota se nahaja v ravno tej versti tudi v šestem taktu, kjer ste glaski c in a in v sedmem taktu zadnji glaski d in a vezani, kjer pa se mora za vsaki glas podpisani zlog peti. V spremljevanju za glasovi naj se popravi v petem taktu v drugi versti za desno roko tretja osminka f is v d , kakor se nahaja v rokopisu. Sicer se v temu soglasu (akordu) tudi f is dobro vbira, vendar tukaj se d gladkeje sliši. V četerti versti za desno roko mora priti v zadnjem taktu namesto zadnje osminke e glaska d . Na drugi strani te pesmi naj se v tretji versti, v drugem taktu desne roke, v pe-

tem soglasu $\begin{pmatrix} d \\ c \\ a \\ d \\ \hline f\text{is} \end{pmatrix}$ terecija a namesto doli, gori razreši; toraj naj

se postavi v desni roki v temu taktu namesto intervalov zadnjega soglasa $\begin{pmatrix} d \\ g \\ d \end{pmatrix}$ soglasni intervali $\begin{pmatrix} d \\ h \\ d \end{pmatrix}$. V ravno tej versti v šestem taktu

je postavil vrezovavec napčno v desni roki soglasne intervale $\begin{pmatrix} d \\ c \\ a \end{pmatrix}$,

namesto intervalov terc kvartnega soglasa $\begin{pmatrix} d \\ h \\ b \\ a \end{pmatrix}$. To prosi popraviti v napevu

Fr. Gerbic,
skladavec.

Odperte pismice gosp. Fr. Ser. Adamiču.

Dragi gospod!

Vi ste v 13. listu letašn. „Tovarša“ svojega kritikarja zato obirali, ker Vam je očital, da nepremišljeno pišete. Ker ste pa v tem Vašem odgovoru tudi od mene nekoliko govorili, Vam moram povedati, da ste bili v tej reči slabo podučeni; zakaj pomota je, ako pravite, da sem se pri g. Malihovskitu orgle izdelovati vadil. Bil sem pri nje-mu le kot mizarški pomočnik, kakor mi je on lastnoročno v moje popotne bukvice (Wanderbuch) s sledečimi besedami zapisal:

„Gegenwärtiger Tischler-Gesell Nähmens Frau Deu hat bey mir Endesgefärtigten Durch ein Jahr und fünf Monath Treu und fleis-sig Gearbeitet, welches ich Eigenhändig bestätige. Laibach am 18. Sept. 1843.

A. Ferdinand Malihovsky m. p.
Orgelbauer.“

Mizarstva sem se bil v Celju izučil, kar je tudi v imenovanih popotnih bukvicah zapisano. — Ko sem veselje do orglarstva dobil, sem šel leta 1843. od g. Malihovskita preč, in sem se na Dunaj po-